

בס"ד ג' תמוז ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 19: 31
צאת השבת - 20: 22
רבנו תם - 21: 18
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 969
@ בשבת, ג' בתמוז, יום פטירת רבי מנחם מנדל שניאורסון האדמו"ר מחב"ד.
@ ביום ראשון, ד' בתמוז, פטירת רבינו תם. (ר' יעקב מרומרוג).
@ ביום שלישי בערב מתחילין "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פּטִיִדוֹן : "ויפתח הגלעד" (שופטים יא)
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומונסה-סוגלה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"
מלנייני הפרשה:

פרשת חקת

תמוז ר"ת:

א. ז'מני תשובה ממשמשין ז'באין.
ב. ז'ריזון מ'קדימין ז'עושין תשובה.
"ונתן מימיו, והוצאת להם מים מן הסלע"
חזקוני מסביר שיונתן מימיו הכוונה לקצת טיפות וזה יהיה ע"י הדיבור. אך: "והוצאת להם מים" הכוונה למים רבים, וזה ע"י הכאה במטה. ולכך צוה לו הקב"ה לקחת את המטה, ומתוך בהילותו לא נזכר לזכר תחילה, הואיל ובכל מקרה היה צריך אח"כ להכותו.

פרה אדומה - הכהן מטוהר את הטמאים.
דינים שונים באשר לטומאת המת.
מות מרים - חוסר מים לבני ישראל.
ה' אומר למשה לדבר אל הסלע, ולהוציא מים.
משה "חוטא" ומכה בסלע ולא מדבר אליו.
תאור מיוחד לאופן פטירת אהרון הכהן.
נחש הנחושת. (כל הנשוח ראה אותו וחי).
"זאת חקת התורה"
בגמטריא = 1532 הגימטריא של "התורה נקנית במ"ח דברים" = 1532

"וירב העם עם משה"
בכל התלונות לא מצינו לשון מריבה, כי אם על עסקי מים ב' פעמים. כאן, ובמסה ומריבה (שמות יז), לפי שמן המים נברא המחלוקת, כמו שאמרו רבותינו ז"ל מפני מה לא נאמר "כי טוב" ביום השני? לפי שבו נברא המחלוקת, שנאמר "ויהי מבדיל בין מים למים", ומפורש בקבלה (משלי יז יד) "פטר מים ראשית מדון", מה שנפטרו ונבדלו המים זה מזה, זה ראשית מדון והתחלה לכל מריבה. וכן מריבת רועי יצחק על אודות המים, כי כל זה נמשך בטבע ממים הראשונים, ורבו עם משה שנמשה מן המים, וידו משלה במים בים סוף ובצור, ולמה לא יוציא לנו מצור החלמיש גם עתה.

"והשקית את העדה ואת בעירם" (כ, ח) - הכלל הוא שאע"פ שלעניין אכילה, אדם חייב לתת לבהמתו לאכול קודם שאוכל בעצמו, מכל מקום לעניין שתיה האדם קודם. וכך כתב המג"א בסימן קס"ז סק"יח, ומוכיח כך מרבקה שאמרה "שתה וגם גמליך אשקה". והעיר ה"תורה תמימה", שהמג"א היה יכול להוכיח כך גם מהפסוק, שהסדר בו "את העדה ואת בעירם".
"וישלח ה' בעם את הנחשים"
למה דווקא נחשים? ומתרגמים: ענני הכבוד היו בזכות אהרן, וכתוב במדרש שחלק מהנס היה שענני הכבוד היו הורגים את הנחשים. מכיוון שאהרן נפטר התבטלו ענני הכבוד, וממילא באו נחשים ועקרבים...
"אשר אין בה מום אשר לא עליה עוב"
מי שרואה את עצמו כאילו כבר הגיע לתכלית השלימות וכבר אין בו שום פגם ומגרעת, הרי זה סימן מובהק שעדיין אין עליו בכלל עול מלכות שמים, אלמלא היה עליו מקצת של עול מלכות שמים, היה מבין יפה כי עדיין איננו אלא מומים בלבד.

"ודברתם אל הסלע"
"והכיתם" לא נאמר אלא "ודברתם". כשהנער קטן רבו מלמדו ומכה אותו, כיון שהגדיל, בדבור הוא מיסור, כך אמר הקב"ה למשה כשהיה הסלע קטן הכית אותו שנאמר "והכית בצור" אבל עכשיו שהגדיל "ודברתם אל הסלע..."

פינת הניבים והפתגמים
"ושאלו לחכם, מפני מה חכמת יותר מחבריך?
אמר להם, מפני שהוצאתי בשמן יותר ממה שהוציאו חבריי ביני"
פירוש: בזמן שחבריי הוציאו הוצאות על יין ותענוגות, הוצאתי הוצאות על שמן, כדי שאוכל ללמוד בלילה, לאור הנר. (מבחר הפנינים, שער החכמה)

"ומידבר מתנה"
אומרים חז"ל, מי שמשים עצמו כמדבך דהיינו הפקר, שהוא מוותר על הבלי העולם-הזה, ומוותר לכולם בלי קפיידא, לו תהיה התורה למתנה.

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

מדוע להכות פעמים???

"ויך את הסלע במטוה פעמים" - ויש להבין, מדוע לא נאמר בסדר מילים הפוך: "ויך את הסלע פעמים במטוה"? ונראה לומר, שהיו שתי בעיות במעשה של משה, דבר אחד - ההכאה בסלע במקום דיבור, והדבר השני - ההכאה פעמיים. לכן הפסוק בא להדגיש, שהבעיה היותר גדולה הייתה שהכה במטוה במקום לדבר, וזה שהוא הכה פעמיים זה היה דבר שני. לכן כתוב קודם "במטוה" להדגיש שזו הבעיה היותר גדולה. ועוד נראה לומר, אם היה כתוב: "פעמים במטוה", הייתי יכול לחשוב שמראש משה התכוון להכות פעמיים. לכן כתובה המילה 'פעמיים' רק בסוף המשפט, לרמז על דברינו שהייתה הפסקה בין שתי ההכאות. ובתחילה חשב משה להכות רק פעם אחת, ולכן נאמר בתחילה: "ויך את הסלע במטוה", וכאילו בזה נגמר האירוע. אלא שלאחר ההכאה הראשונה לא יצאו מים, לכן הכה לבסוף פעם שניה, לכן המילה - 'פעמים' מופיעה רק לבסוף.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

"אמא, משעמם לי..."

אז מה עושים עם השעמום הזה?

לקראת החופש הגדול, כדאי להכין תכנית שיש בה סדר יום שגרתי, יציב, קבוע ומותאם לגיל הילד, לצד פעילויות מיוחדות המפוזרות על פני החופש. חשוב לכוון ילדים לעסוק בתחביבים שהם יכולים לפתח, גם בכוחות עצמם. ילד שיפתח תחביב, יוכל להתמודד עם שעמום בדרך טובה יותר, על ידי עיסוק בתחביב או תכנון הקשורים אליו.

ככל שלילד יהיו יותר תחומי עניין וסקרנות, היכולת שלו להעסיק את עצמו ולחיות חיים מלאים ומשמעותיים תהיה רבה יותר. כדאי להנחות את הילד לחשוב מה האפשרויות העומדות בפניו ולא למהר להציע לו פעילות או להעסיק אותו בעצמנו. למשל, יכול להיות מעניין להכין ביחד עם הילד רשימה או לוח תמונות של כל השאיפות והחלומות שלו לקראת החופשה.

שיעור התורה הגדול בתבל

<p>מקום מיוחד לעלים</p> <p>ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>פנחס ודורית ישראלי על הסיוע לזיכוי הרבים, שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ובכל מייל דמיטב, שיזכו לשנים רבות וטובות.</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>כתיבה פנסי בת מרגלית וכליאל די-ן בן מרגלית שיזכו להצלחה בחיים ולחזרה לשבת. ימצאו חן בעיני כל רואיהם, בבריאות, אושר ושלוה וברכה להוריהם</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>פנחס ודורית ישראלי על הסיוע לזיכוי הרבים, שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ובכל מייל דמיטב, שיזכו לשנים רבות וטובות.</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>פנחס ודורית ישראלי על הסיוע לזיכוי הרבים, שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ובכל מייל דמיטב, שיזכו לשנים רבות וטובות.</p>
--	---	--	---	---

מרכה והלחם

<p>מרכה והלחם</p> <p>אפרים ושמחה דידי זכות קריאת התהילים והלימוד לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ולברכה אושר ופרנסה טובה. וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>כתיבה פנסי בת מרגלית וכליאל די-ן בן מרגלית שיזכו להצלחה בחיים ולחזרה לשבת. ימצאו חן בעיני כל רואיהם, בבריאות, אושר ושלוה וברכה להוריהם</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>פנחס ודורית ישראלי על הסיוע לזיכוי הרבים, שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ובכל מייל דמיטב, שיזכו לשנים רבות וטובות.</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>פנחס ודורית ישראלי על הסיוע לזיכוי הרבים, שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ובכל מייל דמיטב, שיזכו לשנים רבות וטובות.</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>פנחס ודורית ישראלי על הסיוע לזיכוי הרבים, שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ובכל מייל דמיטב, שיזכו לשנים רבות וטובות.</p>
--	--	---	---	---

מרכה והלחם

<p>מרכה והלחם</p> <p>לע"נ הצנועה והענוה רחל אביכור בת שמחה ז"ל נפטרה ז' בתמוז שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>לע"נ הצנועה והענוה יאיר קולצה בן בנימין ואסתר ז"ל ד' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>לע"נ הצנועה והענוה מאיר ברוחמה הלוי ז"ל ד' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>לע"נ הצנועה והענוה מאיר ברוחמה הלוי ז"ל ד' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>מרכה והלחם</p> <p>לע"נ הצנועה והענוה מאיר ברוחמה הלוי ז"ל ד' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו</p>
--	--	--	--	--

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

<p>שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרוו הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ בת גוהר מנב"ת</p>	<p>יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרונ בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>	<p>יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרונ בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>	<p>יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרונ בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>	<p>יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרונ בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>
--	---	---	---	---

שאלה : האם מותר לומר לילד קטן שידליק את האור בשבת ?

תשובה : נאמר בתורה "לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך", ואמרו במכילתא, אלו בניו ובנותיו הקטנים כלומר, הזהירה התורה שלא יאמר אדם לבנו או בתו הקטנים לעשות מלאכה בשבת. וכן שנינו במשנה (שבת קכא), שאם ילד קטן בא לכבות אש בשבת, לא מאפשרים לו לעשות כן, מפני שההורים מצווים על כך שילדיהם ישבתו בשבת כמו אנשים מבוגרים. ולכן פסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל (חזון עובדיה ח"ד עמוד קיט), שאסור לומר לילד קטן לחלוב בהמה בשבת, שכשם שאסור לאדם לחלוב בשבת, כמו כן אסור לו לומר לילד קטן לחלל את השבת.

שאלה: האם מותר להשתמש בשבת בשמיכה חשמלית, או שיש איסור להזיזה בשבת מצד 'מוקצה'? האם מותר להטות בשבת את המאוורר לכיוון אחר?

תשובה : מצד איסור "מוקצה מחמת גופו" בוודאי שאין לאסור, שהרי מוקצה מחמת גופו הוא דבר שאינו "כלי", וגם אינו מיועד לשימוש כלשהו בשבת. אבל המאוורר והשמיכה נחשבים "כלים", והם בהחלט עשויים להשתמש בהם בשבת.

אולם יש לדון מצד "כלי שמלאכתו לאיסור". שכן אסרו רבותינו לטלטל בשבת כלים המיועדים למלאכה האסורה בשבת, כגון מעדר, מגרפה, איזמל, פטיש, שהואיל והם עשויים למלאכה האסורה בשבת, אסור לטלטלם. והרי ידוע שאסור בשבת להפעיל מאוורר, וכן אסור בשבת להפעיל שמיכה חשמלית. ולפי זה נראה לכאורה לאסור לטלטלם בשבת. התוספות (במסכת שבת דף לו.) כתבו שנה העשוי להדליק בו נחשב לכלי שמלאכתו לאיסור, שהרי אסור להדליקו בשבת. אולם הגאון רבי עקיבא איגר הביא שהרשב"א ועוד מרבתינו הראשונים כתבו שנה אינו נחשב לכלי שמלאכתו לאיסור, כי כלי שמלאכתו לאיסור הוא כלי שמשמש בעצמותו למלאכת איסור על ידי טלטולו, כמו פטיש ואיזמל, אבל דבר שהפעלתו היא באיסור, אך הוא אינו משמש לאיסור, אינו נחשב למוקצה משום כלי שמלאכתו לאיסור (אלא מטעם בסיס לדבר האסור).

ומעתה נראה, שהשמיכה החשמלית וכן המאוורר, אינם נחשבים למוקצים בשבת כיון שאינם כלים שמלאכתם לאיסור, רק הם מופעלים על ידי דבר האסור בשבת. וכן פסק הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך, והגאון רבי משה פיינשטיין, שדבר המופעל על ידי כח חשמל, אינו נחשב בהכרח למוקצה, אלא אם הוא עשוי למלאכת איסור, כגון מקדחה וכיוצא בזה. ולכן מותר בשבת לטלטל מאוורר, בכדי להפנותו לכיוון אחר, וכן מותר לטלטל שמיכה חשמלית בשבת.

ומטעם זה, ומעוד טעמים אחרים, כתב מרן רבינו הגדול זצ"ל, שיש להקל לאדם כבד שמיעה, לטלטל בשבת את מכשיר השמיעה שבאזנו, כיון שמכשיר זה אינו מוקצה, אף על פי שהוא פועל על ידי כח החשמל.

ולסיכום: מותר להטות בשבת את המאוורר לכיוון אחר, וכן מותר להשתמש בשבת בשמיכה חשמלית שחוברת מערב שבת לזרם החשמל. אולם יש להיזהר שלא יתנתק כבל החשמל מן התקע שבקיר.

**מכל מלמד" השכלתי'
יושר דברי אמת**

פרשת פרה - מצוות פרה אדומה היא חוק - "גזירה גזרתי ואין לך רשות להרהר אחריה" (רש"י).

רק משה רבנו ידע את מכמניה וכוונותיה של פרה אדומה. רמז לדבר שכתוב :

"לחטאת מעפר שרפת הפרה" ר"ת **למשה**. הגמ' מביאה: ששלמה המלך רצה לדעת את הטעם ובת קול יצאה ואמרה לו: "יושר דברי אמת".

מסבירים חז"ל : ששלמה המלך ביקש שיגלו גם לו כיון שהר"ת הם גם **שלמה** (לא רק **למשה**) ומן השמים השיבוהו: יושר דברי אמת=לא בערבוביא, אלא ר"ת כפי הסדר.

פרה אדומה היא גם הסיבה שבעטיה נתקנא קורח במשה. מה ראה לחלוק על משה? ראה פרה אדומה. שלמה המלך אמר: "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני".

בארה של מרים

שלשה פרנסים עמדו להם לישראל : משה אהרן ומרים.

בזכות **משה** = מן.

בזכות **אהרן** = ענני כבוד.

בזכות **מרים** = הבאר.

שאלה : על פי מה קבעו חז"ל את השייכות של כל אחד?

כלי יקר מפרש : **משה** הוריד תורה משמיים, לכן הלחם שניתן משמיים זה בזכותו.

מרים הייתה למעשה פועה, ומזה שנתנה מים לתינוקות באה הבאר בזכותה, וסיפקה מים לעדה.

אהרן בזכותו היו העננים, כיון שהוא מקריב קרבנות ומקרב בין ישראל לאביהם שבשמיים, לכן עננים בזכותו.

טעם נוסף : היה אוהב שלום ומקרב בין אנשים = "ופרוס עלינו סוכת שלומך", ולכן עננים הקיפנו בזכותו.

ה"מביט" מפרש : מרים זכתה לבאר כיון שעליה נאמר "ותחיינה את הילדים", וגם "ותתצב אחותו מרחוק" - בזכות זה זכינו לבאר שהיתה על המים.

מדרש מפרש : מרים הנביאה זכתה לבאר בזכות שאמרה שירה על המים.

המעגל שנסגר

יוסי הוא נהג מונית. במפגש עם חבריו הנהגים קם ואמר: אני מבקש לספר לכם מקרה מעניין שאירע לי השבוע. וכך סיפר. השבוע, נסעתי כהרגלי בתל אביב, תר אחרי נוסעים. כשלתפע לקוח מסמן לי לעצור. הנוסע קשיש עם חולצה כזאת של מיאמי מכופתרת, שעון זהב וצמידים מזהב על ידו. הוא עולה למונית ואומר לי: "סע לשיינקין". בנסיעה האיש מספר על עצמו, על הצלחותיו ועל המפעלים והשקעות שיש לו. הוא הוציא סיגר, ואני קצת מבין בסיגרים. הסיגר הזה שווה מינימום 500 דולר ואני ככה מוציא 'נקסט לייט' והוא צועק: "לא, לא, אני אדליק לך", הוא הוציא מצית בעוד 1000 דולר, ואיך שהוא בא להדליק לי את הסיגריה, שרוול החולצה שלו התרומם ויכולתי להבחין במספר הטבוע על ידו, כזה שהוטבע על זרועותיהם של היהודים המובלים למחנות ההשמדה. באותו מבט חטוף "צילמתי" את המספר, וזה גרם לי להתרגשות עצומה. אמרתי לו בהתרגשות: "אתה ניצול שואה?" הוא מסתכל עלי בתדהמה כועס ורוגז, מופתע משאלתי הוא משיב: "מה? אף פעם לא נפגשת עם ניצול שואה"? ביקשתי שיספר לי על קורותיו בתקופת השואה. לאחר היסוס קט הסכים לספר מעט על קורותיו. הוא סיפר שכל בני משפחתו נספו בשואה והוסיף: "אחרי השואה, חיפשתי וחקרתי בברר אם מישוה מבני משפחתי ניצל. הגיעה אלי שמועה שאחי נמצא בארץ ישראל. הגעתי לכאן, אף אחד לא ידע להגיד לי דברים ברורים, אבל מישוה שפגשתי, סיפר שהכיר את אחי והוא נפטר בארץ. כך נשארתי לבד בעולם..." יוסי הנהג עצר את סיפורו ולקח נשימה ארוכה. חבריו, שהאזינו בקשב רב לסיפור המרתק דחקו בו להמשיך, אבל בתגובה הוא אמר להם: לפני שאמשיך לספר לכם מה קרה עם הנוסע, אני מבקש שתאזינו קודם לסיפור האישי שלי... והמשיך: תיראו, אתם מכירים אותי כבן אדם דתי, אבל אני לא הייתי כל החיים שלי דתי. אני חזרתי בתשובה. נולדתי בקיבוץ חילוני והייתי חילוני גמור... לא היה לי שום קשר לדת... הייתי נער, בגיל שלפני הגיוס. במקום עבודתי בקיבוץ, הייתה גיגית ענקית ולשם היינו זורקים תפוחי אדמה. בתחתית הגיגית יש להבים גדולים, כמו בבלנדר וככה הם קוצצים את תפוחי האדמה. באותו יום, שהיה יום גשום, חזרתי לעבודתי ליד מכונת קיצוץ תפוחי האדמה. עליתי לגיגית לשפוך את תפוחי האדמה ומעדתי פנימה לתוך הגיגית, וזאת בשעה שהמכונה פועלת. נחבלתי. צעקתי בכאב, אבל הרגשתי עוד יותר נורא. כשקלטתי שלאט לאט אני יורד עם תפוחי האדמה לתחתית הגיגית אל תוך הסכינים. היה ברור לי שאני עלול תוך זמן קצר להיפגע מהלהבים. צעקתי בכל כוחי לעזרה, אבל אף אחד לא שמע אותי כי כולם היו בחדר האוכל. ניסיתי לטפס על הדופן הפנימית החלקה והגבוהה על מנת להיחלץ משם, אבל לא הצלחתי. ואז התחלתי לצעוק לבורא עולם... לעזוק... להתפלל... דומני שזאת הייתה

הפעם הראשונה בחיי שפניתי לבורא עולם, שצעקתי שהתפללתי אליו. קראתי בקול: "תעזור לי, תציל אותי, אני לא רוצה למות..." ואז, בעודי צועק וצורח מבוהל ומלא חרדה, אני רואה פתאום יד מושטת אלי, ושולפת אותי מתוך הגיגית. הדבר הראשון שראיתי היה מספר טבוע על היד. זו הייתה ידו של זלמן מהקיבוץ. זלמן היה ניצול שואה. אמרתי לו בהתרגשות "תודה רבה רבה, ממש הצלת אותי. והוא? לא התייחס לעניין יותר מדי. פשוט המשיך ללכת..." הוסיף יוסי לספר... "מאז אותו אירוע, המספר שראיתי על זרועו של זלמן דרף אותי כל החיים שלי. התגייסתי לצבא, שלוש ספרות של המספר האישי שלי היו כמו שלוש הספרות הראשונות של זלמן. השתחררתי מהצבא! קניתי דירה ושתי הספרות האמצעיות של הבניין היו שתי הספרות האמצעיות של זלמן. הזמנתי טלפון, שלוש הספרות האחרונות של מספר הטלפון שלי, היו כמו שלוש הספרות האחרונות שעל ידו של זלמן... ועכשיו, בחזרה אל התימהוני שעלה למונית שלי... כשהוא הרים את ידו להצית את הסיגריה עבורי, זה היה כמעט בדיוק אותו מספר של זלמן, שאותו ידעתי בעל פה כל חיי. רק הספרה האחרונה שונה. באותו הרגע שראיתי את המספר של הבחור שהיה איתי במונית, הבזיקה במוחי מחשבה... עשיתי מיד סיבוב פרסה והתחלתי לדחור לכיוון ההפך. הנוסע נבהל והתחיל לצעוק עלי: "לאן אתה נוסע?" ואני לא נגיב רק לוחץ על דוושת הגז ומאז מהירות. המחשבה שהבזיקה במוחי רק שניות אחדות קודם לא הרפתה ממני. לא רציתי לשתף את הנוסע במה שעבר עליי. פניי היו מועדות לקיבוץ שבו גדלתי. החלטתי לנסוע לזלמן. בעצם, לא ידעתי אם הוא עדיין קיים. אולי אפילו נפטר, אחרי הכול כבר עברו שנים מאז שעזבתי את הקיבוץ. למרות חששותיי שנסיעתי תהיה לשווא, הייתה לי תחושה, ואולי רק תקווה שאמצא את זלמן חי וקיים. הגעתי לקיבוץ היישר לדירתו של זלמן, כאילו רק אתמול עזבתי את הקיבוץ. ירדתי מהמונית כשהנוסע עדיין בתוכה. דפקתי בהתרגשות ובחוזקה על הדלת, כעבור דקה או שתיים, הדלת נפתחה, ולא יאומן, זלמן, חי וקיים, עומד בפתח. אני מתנפל עליו בחיבוק, כמי שלא ראה אדם קרוב שנים רבות כל כך. זלמן, שלא היה מדבר, נשאר אדיש ונראה שלא זכר אותי. וכך, בעודי אוחז בזלמן בפתח הדירה, ירד הנוסע התמהוני מהמונית, התקרב אל שנינו מבלי שהבחנתי, ראה את המחזה והתנפל על זלמן בחיבוק. לא ידעתי את נפשי מרוב שמחה. הניחוש הפרוע שלי נמצא נכון: זלמן והנוסע שלי היו אחים!!! על אף כל השנים שעברו ועל אף שבגרו והזדקנו - ניכר הדמיון שבין השניים. השניים קלטו בחושיהם הבריאים שהם אחים. בפעם הראשונה בחיי ראיתי את זלמן מדבר. הרגשתי, שזלמן שלח מן השמיים להציל אותי מלהבי מכונת החיתוך, על מנת שאוסיף לחיות, ולהביא אליה אליו אחיו האבוד. הרגשתי שהתפקיד שמילאתי בדרמה זו, לא היה מקרי. היה ברור לי שמלמעלה הועידו לי תפקיד זה, ולא נשאר לי אלא להיות אסיר תודה על שהשגחה זימנה לי תפקיד כה נהדר ונפלא בדרמה זו. כך סיפר יוסי הנהג לחבריו, כשכולם מתפעלים מההשגחה הפרטית.